

विद्यमिद्, VII. 2. इन्द्र (Nom.) इद्, VII. 1. इन्द्रमिद्, IV. 5. इन्द्र (Loc.) इद्, IV. 2. गोदा इद्, X. 7. वादातमिद् (hier liegt auf वा der Nachdruck), IV. 6. स्यामेद्, IX. 5. असहिद्, IX. 10. एद् (der Scholiast: सर्वो ऽपि). Anders Rosen zu IX. 10.: «Vocula इत् est mera stirps pronominis, nullo generis, casus, aut numeri signo discriminata, et cuivis substantivo praefigi (sic!) idonea, sine categoriae grammaticae respectu.»

Str. 5. a. काविक्रतु. Der Scholiast: कविशब्दे ऽत्र क्रात्तवचनः («weit ausgebreitet») । न तु मेधाविनाम । क्रतु प्रज्ञानस्य कर्मणो वा नाम । ततः क्रात्तप्रज्ञः क्रात्तकर्मा वा ।

b. Die Scholien bei Stev.: चित्रश्रवस्तमो ऽतिशयेन चित्रकीर्तियुक्तः । श्रवस् «Ruhm» von श्रु, wie *kleos* von *kleō*. Rosen.

c. Auf die Paronomasie hat schon F. Nève (*Études sur les hymnes du Rig-Véda*, S. 43.) aufmerksam gemacht. Vgl. III. 3. 1. दाश्यांसो दाशुषः, III. 4. 1. वाजेभिर्वाजिनीवती, IV. 7. आशुमाशवे, IV. 8. वाजेषु वाजिनं, IV. 9. वाजेषु वाजिनं । वाजयामः, V. 2. पुह्वतमं पुह्वणाम्ना u. s. w. — आगमत्, ein Conjunctiv des Aorists ohne Augment, mit der Bedeutung eines Optativs. Vgl. V. 3. und आगमन् LXXXIX. 7. Rosen.

Str. 6. a. अङ्ग. Die Scholien: अभिमुखीकरणार्थो निपातः । अङ्गाग्रे हे अग्रे । Nach Yāska (*Nir.* V. 17.) ist अङ्ग ein क्षिप्रनामन्. Vgl. Hemak'. I. 6. 174. II. 7. 19. und die Beispiele bei Pāṇini VIII, 1. 33. Rosen. — दाशुषे. Die Scholien bei Stevenson: हविर्दत्तवते यज्ञमा-नाय. In meiner Abhandlung «Die Declination im S» §. 9. Anm. und §. 32. g. habe ich die Participia Perf. auf वंस् in den *schwächsten* Casus oxytonirt, was nicht richtig zu sein scheint; vgl. II. 1. 3. III. 3. 1. VIII. 8, 9. und तस्युषस् VI. 1.

c. अङ्गिरस्, ein Beiname des Agni, der mit अङ्गार verwandt sein soll. Rosen.